

åben afdeling, og overlægen kan endvidere, eventuelt efter samråd med anklagemyndigheden, indrømme patienten begrænsede friheder.

Påstand om anbringelse på sikringsafdelingen ved Amtshospitalet ved Nykøbing Sjælland nedlægges relativt sjældent, og kun, såfremt der i de lægelige erklæringer gives udtryk for nødvendigheden af, at der sker anbringelse i sikringsafdelingen.

Afgørende for valget af sanktionsform er således først og fremmest, hvad der er formålstjenligt for at forebygge yderligere lovovertrædelser.

Kontrollen med varigheden af idømte tidsubestemte foranstaltninger er henlagt til der regionale statsadvokater, jf. RM nr. 7/1992, pkt. 1.1.3. Kontrollen føres ved, at statsadvokaten med mellemrum indhenter en udtalelse fra den institution, der varetager behandlingen af den dømte. På grundlag af de indhentede erklæringer - og eventuelt efter forelæggelse for Retslægerådet - foretages en vurdering af, om foranstaltningen bør opretholdes, eller om der er anledning til at indbringe sagen for retten med henblik på domsændring eller ophævelse af foranstaltningen.

Det påhviler endvidere overlægen på vedkommende psykiatriske afdeling til stadighed at påse, at frihedsberøvelse ikke anvendes i videre omfang end nødvendigt, jf. psykiatrilovens § 21, stk. 1, der finder tilsvarende anvendelse for personer, der er indlagt på psykiatrisk afdeling i henhold til strafferetlig afgørelse. Det indebærer, at overlægen over for anklagemyndigheden skal rejse spørgsmålet om foranstaltningsændring, hvis der efter overlægens opfattelse er behov for det.

Anmodning om ændring eller ophævelse af den idømte foranstaltning kan endvidere fremsættes af bistandsværgeren eller dem dømte, jf. straffelovens § 72. Spørgsmålet indbringes i givet fald for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning.

Overflytning af en person, der er dømt til anbringelse på hospital for sindslidende, til Sikringsafdelingen ved Amtshospitalet ved Nykøbing Sjælland kræver domsændring, jf. straffelovens § 72. Der er dog tillige mulighed for at gennemføre en sådan overflytning ved farlighedsdekret, jf. reglerne i psykiatriloven.

Spørgsmålet om, hvorvidt en foranstaltning bør søges ændret, således at den dømte anbringes i Sikringsafdelingen ved Amtshospitalet ved Nykøbing Sjælland, afgøres efter de samme

kriterier, som gælder for det oprindelige valg af sanktionsfølge, jf. ovenfor.

Der vil således kun blive taget initiativ til en overførsel til Sikringsafdelingen, hvis det anses for nødvendigt for at forebygge lovovertrædelser.

Det tilføjes, at en dom til anbringelse i hospital for sindslidende kan ændres til forvaring. Det er imidlertid en betingelse herfor, at den dømte opfylder betingelserne for at kunne dømmes til anbringelse i forvaring i henseende til både indsættelseskriminalitet og farlighed, jf. straffelovens § 70. Det må ventes, at denne adgang til uanset en disculperende sindssygdom at anvende en retsfølge af strafmæssig karakter kun yderst sjældent vil blive benyttet, formentlig hovedsagelig når den diagnose, der har ligget til grund for den oprindelige foranstaltning, senere viser sig at have været urigtig, jf. kommenteret straffelov, Almindelig del, 6. udgave, side 303.«

Ad spm. nr. S 3146

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup i folketings-samlingen 1998-99 stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1998-99, forhandlingerne side 8278, lød således:

Til justitsministeren (8/9 99) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, om den undvegne sexforbryder John Møll kan udvises til Norge, når han fanges igen, og om ministeren i højere grad vil tage initiativ til, at ofre for sexforbrydere får besked og sikring i forbindelse med sexforbryderes flugt fra anstalter eller fængsler?«

Supplerende svar (27/10 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra bl.a. Rigspolitechefen, der har oplyst:

»at afgørelsen af, om der bør gives besked til ofre for sexforbrydere, samt om der bør foranstaltes særlig sikring af ofrene i forbindelse med sexforbryderes flugt fra anstalter eller fængsler